

Napisao Zoran Šukić

ponedeljak, 26 april 2010 12:15

Dušan Kljakić iz Ljutog Dola kod Berkovića jedan je od posljednjih opančara hercegovačkog kraja. Opanci, koje izrađuje više od šest decenija, obišli su mnoge kontinente, a najviše ih je napravio za kulturno-umjetnička društva.

- Do šezdesetih godina prošlog vijeka u Hercegovini su mnogi nosili kožne opanke, pa su tadašnji majstori opančari imali posla. Kada je krenula masovna proizvodnja obuće, kožni opanci protjerani su iz hercegovačkog krša. Za opančare je bilo sve manje posla i ne čudi što ih je sada tako malo - kaže sedamdeset sedmogodišnji Dušan Kljakić.

On je dodao da su se opanci nekada pravili od štavljenje kože i nosili samo u specijalnim prilikama, svečanim danima i kada su slavlja.

- Opanke pravim otkako sam završio osnovnu školu. Poslije Drugog svjetskog rata vladala je velika nemaština pa su ljudi nosili ono što sami naprave. Ja sam imao sreću da tajne zanata naučim od oca i komšija - priča Dušan i dodaje da pravi opanke svih brojeva, pa čak i do 52.

- Najviše pravim po narudžbi, a najveći problem je nabavka materijala. Pošto mnoga prijeratna preduzeća više ne proizvode debelu kožu, moram da se snalazim na sve načine da bih došao do potrebnog materijala za izradu opanaka - rekao je Dušan.

Prema njegovim riječima, da bi napravio kvalitetne opanke potrebna je debela koža, koju kupuje

Dušanovi opanci obišli svijet

Napisao Zoran Šukić

ponedeljak, 26 april 2010 12:15

u Rumi i Zagrebu.

On je istakao da su mnogi odustali od izrade opanaka kada su uvidjeli da je potrebno mnogo truda, a zarada je slaba.

Ovaj jedini opančar u Berkovićima i praktično čuvar tradicije opančarskog zanata dodaje da je riječ o zanatu koji je skoro izumro.

Osim njega, ovim poslom u Hercegovini bavi se samo jedan čovjek iz Ljubinja.

Dušan Kljakić kaže da su mnogi opančari odustali od ovog zanata, jer je materijal veoma skup.

- Veliki problem je niska prodajna cijena od 50 maraka, koja ne može da opravda uloženi trud i utrošeni materijal. Za izradu opaska potreban mi je gotovo čitav dan. Šteta je što se za ovaj stari zanat niko od mlađih ne interesuje, pa se lako može dogoditi da se ova tradicija izgubi - rekao je Kljakić.